

Nr 14.

Af herr **Henrikson** i Heberg m. fl., om upphäfvande af stämpel-
skatten å inrikes växlar.

I motion nr 37 i Andra kammaren vid förra årets riksdag väcktes af undertecknad Henrikson m. fl. förslag om borttagande af stämpel-
skatten å inrikes växlar.

Motionen bifölls af Andra kammaren, men afslogs af Första kam-
maren, hvilkens mening segrade i den gemensamma voteringen. Att
saken vid detta tillfälle fick denna utgång utgör emellertid icke någon
anledning att ej vidare återkomma till densamma, utan tvärtom är frågans
behandling i såväl utskott som kamrar ägnad att uppmuntra till dess
upptagande äfven vid denna riksdag. Det är dessutom så, att de mest
vägande skäl, som förra året anfördes mot förslaget, ej så litet torde
ha förlorat i betydelse, under det att i motsvarande punkter skälen för
skattens borttagande vunnit i styrka, hvilket här i korthet skall er-
inras om.

Frågan om stämpelskatt å växlar är af så gammalt datum, och den
blef senast vid förra årets riksdag så grundligt utredd och omdebatterad,
att det torde vara öfverflödigt här redogöra för densamma. Endast några
få anmärkningar skola här göras med anledning af den behandling frågan
fick vid den senaste riksdagen.

Bevillningsutskottet framhöll då, att växelstämpelskatten ej bör vara

någon statsfyllnadssumma och sålunda ej vara beroende af rådande statsfinansiella konjunkture. Härom kunna naturligtvis meningarna vara delade, hvilket ock framträdde i debatterna i både Första och Andra kammaren. En motsatt uppfattning emot utskottets synes dock vinna stöd i erfarenheten, då ju faktiskt denna skatt första gången tillgreps, då behof af inkomster gjorde sig starkt gällande, under det att den några få år efteråt, då konjunkturena blifvit bättre, borttogs för att sedermera på grund af nedgående konjunkture och endast efter upprepade försök återkomma. Också synes för såväl utskottet som dåvarande chefen för finansdepartementet liksom äfven för alla andra, som i kammardebatterna uppträdde för skattens bibehållande, hufvudsaken varit, att de ansågo skatten behöflig för att inkomster och utgifter skulle gå ihop. Och man motiverade detta senare särskildt därmed, att den beräkning som gjorts för den nya inkomst- och förmögenhetsskatten på grund af de många nya och svårberäkneliga faktorer, som här tillstött, lätt kunde visa sig vara för rundligt tilltagna. Då detta emellertid icke blifvit fallet utan tvärtom att öfverskott uppstått, så att i den nya riksstaten inkomst- och förmögenhetsskatten kunnat beräknas till två miljoner mer än i den gamla, och då vidare i öfverensstämmelse härmed konjunkturena äro synnerligen goda, torde detta våra motståndares starkaste argument ha förlorat sin betydelse.

Beträffande öfriga skäl, som anfördes mot skattens borttagande, torde det vara tillräckligt att hänvisa till det bemötande de rönte såväl af reservanter inom bevillningsutskottet som af talare i kamrarna. Men särskildt bör härmed framhållas, att talet om, att man ej har någon anledning att uppmuntra de s. k. låne- eller ackommodationsväxlarna — hvilket i och för sig är alldeles riktigt — i detta sammanhang saknar all betydelse, då tillvaron eller frånvaron af stämpelskatt å växlar ej, såsom äfven påpekats, har det ringaste inflytande på antalet låneväxlar. Och då ju denna form uteslutande användes af den mindre kapitalstarke, är det sålunda tydligt, att i fråga om dessa växlar, stämpelskatten *uteslutande* verkar som ett obehörigt tryck på den kapitalsvage.

Med hänvisning till ofvannämnda motion nr 37 i Andra kammaren 1911 och jämväl med åberopande af ofvan anförda omständigheter få vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta sådan ändring i förordningen den 18 september 1909 an-

gående stämpelafgiften, att stämpelskatt å inrikes växlar ej längre måtte utgå.

Stockholm den 20 Januari 1912.

<i>A. Henrikson.</i>	<i>Carl Lorentzon.</i>	<i>O. H. Svensson.</i>
<i>Aug. Ifvarsson.</i>	<i>John Erlansson.</i>	<i>P. J. Persson.</i>
<i>Anders Olsson.</i>	<i>E. A. Leksell.</i>	<i>Oscar N. Olsson, Broberg.</i>
<i>Jöns Pålsson.</i>	<i>Johan Jönsson.</i>	<i>Sven Linders.</i>
<i>Herm. Carlsson.</i>	<i>Oscar Bogren.</i>	<i>G. Kronlund.</i>
<i>K. M. Andersson.</i>	<i>A. Danielsson.</i>	<i>Gustaf Strömberg.</i>
<i>Axel von Sneidern.</i>	<i>S. J. Larsson.</i>	<i>Adolf Janson.</i>
<i>G. Nic. Torgén.</i>	<i>D. Viklund.</i>	<i>A. J. Wedin.</i>
<i>Bernh. Eriksson.</i>	<i>Johan Olofsson.</i>	<i>Ing. Bergman.</i>
<i>Gustaf Olofsson.</i>	<i>K. A. Sandberg.</i>	<i>And. Anderson.</i>
<i>Ivan Svensson.</i>	<i>J. G. Forsberg.</i>	<i>Olof Nilsson.</i>
<i>A. P. Gustafsson.</i>	<i>Is. Ol. Westlund.</i>	<i>Joh. Zelahn.</i>
<i>Olof Jonsson.</i>	<i>Ant. Wikström.</i>	<i>P. E. Hedström.</i>
<i>J. R. Sundström.</i>	<i>Emil Molin.</i>	<i>Jonas Jonsson.</i>
<i>G. F. Lundgren.</i>	<i>Carl O. Strid.</i>	<i>Johan Ericsson.</i>
<i>Carl L. Olausson.</i>	<i>Reinh. Eliasson.</i>	<i>K. J. Larsson.</i>
